

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721203979
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5721203979.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: Ing. E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, XXX XX X. X., proti žalovaným: 1/ Mgr. G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, XXX XX H., 2/ Mgr. D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX Y. Y., žalované obidve zastúpené JUDr. Ladislavom Mejstríkom, advokátom, so sídlom E. B. O. X, XXX XX D., o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 10C/73/2021-47 zo dňa 28.04.2022 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin č. k. 10C/73/2021-52 zo dňa 29.04.2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin č. k. 10C/73/2021-47 zo dňa 28.04.2022 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin č. k. 10C/73/2021-52 zo dňa 29.04.2022 s
p
o t v r d z u j e .

Žalovaným v rade 1/ a 2/ právo na náhradu trov odvolacieho konania n
e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením (v spojení s opravným uznesením) súd prvej inštancie žalobu žalobcu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 15C/15/2018, doručení súdu dňa 22.12.2021, doplnení dňa 07.03.2022 odmietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným ich náhradu nepriznal (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na Okresnom súde Martin dňa 22.12.2021 sa žalobca domáha obnovy konania vedeného na označenom súde pod sp. zn. 15C/15/2018. Konkrétne žalobca žalobou na obnovu konania napadol rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/15/2018 zo dňa 01.04.2020 vo výrokoch I., II., III., V. a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/99/2020 zo dňa 30.11.2020 vo výrokoch II., III.. Svoju žalobu na obnovu konania žalobca odôvodnil tým, že v konaní pôvodne vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 15C/15/2018 žalované v rade 1/ a 2/ v pozícii žalobkýň podali žalobu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX pre k. ú. D., na ktorom je evidovaný rodinný dom súp. č. XX a pozemky KNC parc. č. 206 a KNC parc. č. 208. V označenom konaní vystupoval žalobca v pozícii žalovaného a navrhol v ňom vyporiadanie spoluvlastníctva k sporným nehnuteľnostiam rozdelením tak, že rodinný dom aj pozemky by dostali žalobkyne a samostatne stojaca garáž a prístupová trasa k nej by bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalovaného. Podľa tvrdení žalobcu sa však konajúci súd touto možnosťou odmietol zaoberať, pretože garáž, ktorej sa reálna del'ba týkala, v tom čase právne neexistovala, keďže nebol na ňu založený list vlastníctva. Z uvedeného dôvodu žalobca inicioval obnovu dvoch dedičských konaní, vedených pod sp. zn. 18D/378/2019 a sp. zn. 17D/185/2020 a dal tiež vyhotoviť geometrický plán č. 14/2019 na predmetnú garáž. Zároveň sa žalobca postaral sa aj o pridelenie súpisného čísla XXX pre rozostavanú garáž, keďže táto síce bola už dostavaná, ale nebola ešte skolaudovaná. Súd v konaní sp.

zn. 15C/15/2018 rozhodol a tak, že rozsudkom č.k. 15C/15/2018-286 zo dňa 01.04. 2020 zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX pre k. ú. D., na ktorom je evidovaný rodinný dom súp. č. XX a pozemky KNC parc. č. 206 a KNC parc. č. 208 a tieto v príslušnom spoluvlastníckom podiele prikázal do spoluvlastníctva žalobkyň v rade 1/ a 2/, vrátane parcely, na ktorej stojí predmetná garáž i parcely, cez ktorú by mohol mať žalovaný prístup k spornej garáži. Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu podal žalobca včas odvolanie. Odvolací súd podľa názoru žalobcu svojím procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a vec nesprávne právne posúdil, pretože v merite veci potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie. Vo vzťahu k dôvodu obnovy konania a času, kedy sa mohol o tomto dôvode žalobca dozvedieť, žalobca tvrdí, že dôvod obnovy, t. j. zapísanie geometrického plánu č. 14/2019 do katastra nehnuteľností, mohol preukázať až dňa 22.12.2021, pretože tento geometrický plán bol do katastra nehnuteľností zapísaný dňa 15.12.2021 a o jeho zápise sa žalobca dozvedel až dňa 22.12.2021.

3. Vychádzajúc z ust. § 413 ods. 1 písm. e) CSP súd prvej inštancie žalobu žalobcu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú odmietol. Konštatoval, že z obsahu spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/15/2018 jednoznačne vyplýva, že žalobca preukázateľne mohol predmetný geometrický plán č. 14/2019 uplatniť na rozdelenie KNC parcely č. 206 v pôvodnom konaní sp. zn. 15C/15/2018, čo aj urobil podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 14.05.2019 ako aj na pojednávaní konanom dňa 17.06.2019. Návrh žalobcu na rozdelenie predmetu podielového spoluvlastníctva bol však zo strany oboch žalovaných odmietnutý z dôvodu, že sa nejednalo o účelné rozdelenie uvedenej parcely. Je nesporné, že v konaní sp. zn. 15C/15/2018 sa súd zaoberal možnosťou vysporiadania dotknutých nehnuteľností formou reálneho rozdelenia na podklade uvedeného geometrického plánu. Napriek tomu, že od februára 2021 patrí KNC parcela č. 206 len žalovaným, ku koncu roku 2021 došlo k zápisu predmetného geometrického plánu v katastri nehnuteľností a k rozdeleniu KNC parcely č. 206. To však nie je dôvod, ktorý by mohol pre žalobcu v prípade povolenia obnovy konania privodiť priaznivejšie riešenie.

4. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže v spore úspešným žalovaným žiadne trovy nevznikli.

5. Opravným uznesením č.k. 10C/73/2021-52 zo dňa 29.04.2022 súd prvej inštancie opravil zrejmu nesprávnosť v záhlaví napadnutého uznesenia v označení žalovanej v rade 2/ a zároveň doplnil označenie splnomocneného zástupcu obidvoch žalovaných, ktoré v ňom absentovalo.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolateľ nesúhlasil so záverom okresného súdu o zjavnej nedôvodnosti jeho žaloby na obnovu konania. Za nesprávne žalobca označil úvahy konajúceho súdu o tom, že geometrický plán č. 14/2019 mohol použiť v pôvodnom konaní a že súd ho odmietol lebo malo údajne ísť o neúčelné rozdelenie veci. Odvolateľ uznáva, že dotknutý geometrický plán bol doručený okresnému súdu a teda súd mal možnosť rozdeliť podielové spoluvlastníctvo strán sporu, no tento geometrický plán v čase rozhodovania súdov v pôvodnom konaní nebol ešte zapísaný v katastri nehnuteľností. Podľa názoru žalobcu sa prvoinštančný súd odmietol zaoberať samostatne stojacou garážou súp. č. XXX, ktorá bola ohodnotená spolu s dotknutými nehnuteľnosťami v jednom znaleckom posudku. Žalobca ďalej prezentoval názor, že v pôvodnom konaní sa súd odmietol zaoberať samostatne stojacou garážou na CKN parcele č. 206/2 s odôvodnením, že táto garáž právne neexistuje, lebo nie je zapísaná na liste vlastníctva a následne sa tak nezaoberal možnosťou rozdelenia dotknutých nehnuteľností podľa predloženého geometrického plánu č. 14/2019. Súd tak v pôvodnom konaní s konštatovaním, že rozdelenie vlastníctva by bolo neúčelné, vychádzal z vtedajšej fikcie, že samostatne stojaca garáž na CKN parcele č. 206/2 právne neexistuje. To sa však po zápise geometrického plánu do katastra nehnuteľností zmenilo. Odvolateľ poukázal aj na procesnú možnosť súdu prvej inštancie prerušiť pôvodné konanie do času zápisu geometrického plánu a rozostavanej garáže do katastra nehnuteľností, ktorú však súd nevyužil. Pri vyporiadavaní dotknutých nehnuteľností mal konajúci súd prioritne skúmať možnosť ich reálneho rozdelenia a až potom bolo možné prikázať ich niektorému spoluvlastníkovi/spoluvlastníkom. Záverom odvolateľ dodal, že po rozdelení označenej nehnuteľnosti vzniknú dva samostatné listy vlastníctva s rozdielnym okruhom vlastníkov Okresný súd však v napadnutom uznesení absolútne nesprávne opisuje pojem rozdelenia, pod ktorým chápe len zápis nových parciel. Ďalej odvolateľ namietal, že v napadnutom uznesení absentuje novo zapísaná samostatne stojaca garáž súp. č. XXX, čo bolo tiež dôvodom obnovy konania ako nový dôkaz, s ktorým sa súd nevysporiadal. Z uvedených dôvodov žalobca považuje napadnuté uznesenie o odmietnutí žaloby na obnovu konania žalobca za zmatečné a nesprávne.

8. Ďalšie podania strán sporu v rámci odvolacieho konania súdu neboli produkované.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie (v spojení s opravným uznesením) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

10. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP.

11. V prvom rade považoval krajský súd za nevyhnutné zdôrazniť, že odvolací prieskum bol striktné vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva nasledovné:

12. Obnova konania je v civilnom sporovom konaní mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý je spôsobilý vyvolať zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia. Predstavuje zákonom povolenú odchýlku od zásadnej požiadavky, ktorou je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatných rozhodnutí. Obnova konania však nie je generálne použiteľná a možno ju povoliť len vo výnimočných prípadoch. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov totiž vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte (čl. 1 ods. 1 ústavy) narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Účelom zakotvenia obnovy konania do systému mimoriadnych opravných prostriedkov je umožniť účastníkovi konania/strane sporu nové konanie s novým rozhodnutím vo veci, v ktorej sa konanie už skončilo právoplatným rozhodnutím. Obnova konania má takto umožniť, aby došlo k náprave skutkových omylov, z ktorých sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzalo. Vzhľadom na mimoriadnosť tohto opravného prostriedku je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená.

13. Zákon osobitne pre tento druh opravného prostriedku stanovuje subjektívne a objektívne podmienky jeho prípustnosti - spôsobilý predmet obnovy (konanie ukončené právoplatným rozsudkom, resp. iným rozhodnutím súdu v zmysle § 398 CSP), zákonný dôvod obnovy (§ 397 CSP), lehoty, počas ktorých musí byť žaloba podaná (§ 403, § 404 CSP), osoba spôsobilá k podaniu žaloby (§ 400 až § 402 CSP), osobitné náležitosti žaloby (§ 406 CSP) a v konečnom dôsledku príslušný súd k prejednaniu žaloby. Splnenie, resp. nesplnenie týchto podmienok je povinný skúmať z úradnej moci.

14. Ako už bolo uvedené vyššie, v ust. § 397 CSP sú stanovené taxatívne dôvody, pre ktoré je možné podať žalobu na obnovu konania, medzi ktoré okrem iných patrí dôvod uvedený pod písm. a/ existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, (t. j. napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť), pričom otázka viny sa v danom prípade posudzuje striktné z procesného hľadiska, a tiež dôvod uvedený pod písm. b/ možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (t. j. v tomto prípade ide o procesnú situáciu, keď si strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz v pôvodnom konaní nebolo možné vykonať), v obidvoch prípadoch za predpokladu, že môžu prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

15. V posudzovanom prípade žalobca odôvodňoval svoju žalobu na obnovu konania novou skutočnosťou, a síce zápisom geometrického plánu č. 14/2019 do katastra nehnuteľností po rozhodnutí súdov prvej i druhej inštancie vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/15/2018. Okresný súd však v napadnutom uznesení správne uviedol, že s obsahom geometrického plánu bol súd prvej inštancie už v čase rozhodovania vo veci sp. zn. 15C/15/2018 oboznámený a na jeho podklade sa zaoberal aj možnosťou reálnej delby dotknutých nehnuteľností, no z dôvodu neúčelnosti takejto delby ako aj z dôvodu nesúhlasu ostatných spoluvlastníčok, t. j. žalobkyň v rade 1/ a 2/ (v aktuálnom konaní žalovaných), k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva podľa návrhu žalobcu (v pôvodnom konaní žalovaného) nedošlo. Aktuálny zápis geometrického plánu v katastri nehnuteľností nič nemení na konštatovanej neúčelnosti reálnej delby dotknutých nehnuteľností. Navodzovanie dojmu „výraznej

zmeny v skutkovom stave“ zo strany žalobcu pre potreby vyporiadania podielového spoluvlastníctva v prospech reálnej delby prezentovanej preto nie je dôvodné.

16. Ani ďalšia žalobcom uvádzaná zmena týkajúca sa aktuálneho zápisu rozostavanej garáže súp. č. XXX na list vlastníctva č. XXX kat. úz. D. nezakladá dôvod obnovy konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na nepravdivosť subjektívnych tvrdení žalobcu produkovaných v jeho opravnom prostriedku o tom, že súd prvej inštancie sa v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 15C/15/2018 odmietol zaoberať samostatne stojacou garážou na KKN parcele č. 206/2 s odôvodnením, že táto garáž právne neexistuje, keďže táto nie je zapísaná na liste vlastníctva a následne sa preto nezaoberal možnosťou rozdelenia dotknutých nehnuteľností podľa predloženého geometrického plánu č. 14/2019. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku okresného súdu v pôvodnom konaní č.k. 15C/15/2018-286 zo dňa 01.04.2020, dôvodom nemožnosti súdu zaoberať sa uvedenou nehnuteľnosťou v označenom konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bol neúplný okruh subjektov sporu (keďže v pôvodnom spore nevystupovali všetci podieloví spoluvlastníci predmetnej garáže - § 78 CSP), na základe čoho súd žalobu v uvedenej časti zamietol. Uvedený stav pritom zostal nezmenený aj po zápise dotknutej garáže na list vlastníctva č. XXX kat. úz. D. na podklade geometrického plánu č. 14/2019, keďže okruh podielových spoluvlastníkov predmetnej garáže je odlišný od okruhu subjektov vystupujúcich v pôvodnom sporom konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k ostatným nehnuteľnostiam (domu súp. č. XX a KKN parcelám č. 206 a č. 208). Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že vyššie označená garáž nebola obsahom podanej žaloby, táto preto nebola ani predmetom sporu Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/15/2018. Z uvedeného dôvodu (absencie procesnej podmienky - žalobného návrhu) Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 10Co/99/2020-343 zo dňa 30.11.2020 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. o zamietnutí žaloby vo vzťahu k predmetnej samostatne stojacej garáži zrušil a konanie v tejto časti zastavil. V danom prípade nebola preto naplnená ani kumulatívna podmienka uvedená v ust. § 397 ods. 1 písm a/, b/ CSP, pretože aktuálny zápis geometrického plánu č. 14/2019 v katastri nehnuteľností, a ani zápis rozostavanej garáže súp. č. XXX na list vlastníctva č. XXX kat. úz. D. nemôžu pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

17. Keďže v súdnej veci neboli zistené iné vady týkajúce sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 1, 2 CSP), s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti a právnu argumentáciu, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie (v spojení s opravným uznesením) v zmysle 387 ods. 1 CSP ako vecne správne p o t v r d i l .

18. Záverom odvolací súd konštatuje, že žalobca má stále možnosť riešiť prístup ku garáži súp. č. XXX zapísanej na liste vlastníctva č. XXX kat. úz. D. iným spôsobom (v samostatnom konaní), tak ako to uviedol Krajský súd v Žiline v bode 27. odôvodnenia svojho rozsudku č.k. 10Co/99/2020-343 zo dňa 30.11.2020.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovaným v rade 1/ a 2/, ktoré boli v tomto štádiu konania ako úspešné nepriznal nárok na ich náhradu.

20. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalovaným v rade 1/ a 2/ v odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neopravňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

21. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).